

INDENRIGSMINISTERIET

Christiansborg Slotsplads 1, 1218 K - Tlf. 01 92 33 80 - Giro 5 52 55 00

København, den

14 JAN. 1988

2.k.

kt. j. nr. 1987/112/0600 -14
(Bedes anført ved henvendelse om sagen)

Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt

Ved påtegning af 25. maj 1987 fra Ringsted Kommune har Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt anmodet Indenrigsministeriet om en vejledende udtalelse til et spørgsmål om Ringsted Kommunes garanti for en hotel- og restaurationsvirksomhed. Som baggrund for tilsynsrådets henvendelse er anført, at Indenrigsministeriet ifølge oplysning fra Ringsted Kommune mundtligt har afgivet en udtalelse i sagen, som støtter engagementets lovlighed.

Indenrigsministeriet skal indledningsvis udtale, at ministeriet ikke afgiver udtalelser om konkrete sager på grundlag af mundtlig forelæggelse. Man er i øvrigt ikke enig i det referat af Indenrigsministeriets generelle udtalelse om kommuners mulighed for engagement i hotel- og restaurationsvirksomhed, som er indeholdt i Ringsted Kommunes skrivelse af 18. maj 1987.

Indenrigsministeriet kan dernæst oplyse, at Ringsted Kommune - efter kommunens anmodning - i et møde den 26. oktober 1987 redegjorde for sagen over for ministeriet, og at kommunen den 20. november 1987 som opfølgning på mødet indsendte vedlagte yderligere materiale om sagen.

På baggrund af det forelagte materiale skal Indenrigsministeriet herefter generelt om kommuners mulighed for engagement i hotel- og restaurationsvirksomhed udtale følgende:

Det er som udgangspunkt ikke nogen kommunal opgave at eje og drive hotel- og restaurationsvirksomhed. Der er tale om erhvervsvirksomhed, som bl.a. på grund af konkurrencehensyn er forbeholdt private.

Det er imidlertid anerkendt, at en kommune kan have en lovlig interesse i, at der som led i den nødvendige infrastruktur i

et lokalsamfund findes overnatningsmuligheder. Dette formål kan som en undtagelse lovliggøre, at kommunen f.eks. overtager et hotel, der er ved at lukke. Det er dog en betingelse, at der ikke findes andre hotelovernatningsmuligheder i lokalsamfundet.

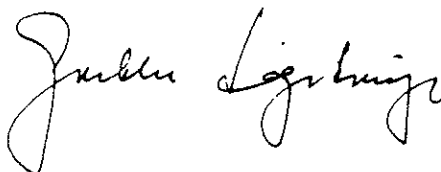
At en kommune således undtagelsesvist kan eje et hotel betyder imidlertid ikke, at en kommune kan drive hotelvirksomhed. Begrundelsen herfor er konkurrenceforvridning i forhold til andre restauratører og hoteller i andre kommuner. Det gør i denne forbindelse ingen forskel, at driften af hotel med restaurant hviler i sig selv. Kommunen skal derfor udleje hotellet til markedslejen, dvs. den højeste leje, som hotellet kan indbringe, og på sædvanlige vilkår. Hvis markedslejen ligger under kommunens udgifter til hotellet, vil der kunne være tale om et tilskud til det lovlige kommunale formål at skaffe overnatningsmuligheder og ikke et tilskud til forpagteren, der jo betaler markedslejen.

En kommune kan i stedet for at købe et hotel i den oven for beskrevne undtagelsessituation vælge at give garanti over for en køber af et hotel for, at bygningerne ved anvendelse som hotel kan indbringe en normal forrentning af den investerede kapital. Risikoen ved en garanti er i denne situation ikke større end kommunens risiko ved selv at overtage hotelbygningen, når køber blot bortforpagter hotellet til markedslejen på sædvanlige vilkår. Der bliver i så fald heller ikke tale om konkurrenceforvridning i forhold til andre hoteller/restaurationer.

Specielt vedrørende kommuners mulighed for engagement i restaurationsvirksomhed isoleret bemærkes, at det naturligvis heller ikke som udgangspunkt er en lovlige kommunal opgave at eje restaurant. Når det alligevel anerkendes, at en kommune i tilknytning til fx en teatersal, et musikhus eller en sportshal kan etablere en restaurant og eje den, er begrundelsen herfor, at restaurationsvirksomheden knytter sig accessorisk til den lovlige kommunale opgave, det er at drive de omhandlede musikhuse, sportshaller mv. Da kommunal drift af restaurationsvirksomhed imidlertid ville kunne virke konkurrenceforvridende, skal også sådanne restauranter udlejes på markedsvilkår. Når kommunen selv kan eje en restauration i disse undtagelsestilfælde, vil kommunen ligeledes kunne give garanti til en ejer for en normal forrentning af den investerede kapital i restaurationen, forudsat restaurationen er udlejet til markedslejen.

Konkret for så vidt angår Ringsted Kommunes engagement i det i sagen omtalte center henledes tilsynsrådets opmærksomhed specielt på, at der efter det oplyste i Ringsted Kommune ikke er andre hoteller end Hotel Scandic, at kommunen selv som et accessorium til teatersalen kunne have ejet en restaurant, og at den i sagen omhandlede garanti er afgivet over for ATP og Statsanstalten for Livsforsikring og ikke over for forpagteren af hotellet, dvs. Hotel Scandic.

Med venlig hilsen

Grethe Løgstrup

De indsendte sagsakter vedlægges